

РЕШЕНИЕ

№ 13202

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **9409** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 38в, ал. 4 Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение изх. № ЛДЖ-24-4/11.09.2024 г на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилно разпространяване на лични данни от страна на РП - В. и РС - Несебър. Поддържа, че след прекратяване на досъдебно производство е изисквана информация, съдържаща лични данни на жалбоподателя. Поддържа за допуснати съществени процесуални нарушения, дължащи се на неизвършения разпит на двама прокурори от РП – В..

Процесуалният представител на жалбоподателя развива подробни доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт.

Ответната страна - инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет не изразява становище.

Заинтересованата страна – Районен съд - Несебър изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли.

Заинтересованата страна – Районна прокуратура – В. не изразява становище.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС) е образувано по повод подадена жалба вх. № 2196/12.03.2024 г. на Н. А. Н. срещу Районна прокуратура – В. и Районен съд – Несебър.

В жалбата се правят оплаквания за допуснати нарушения по обработване на личните у данни по пр. пр. № 522/2020 г. и пр. пр. № 3956/2022 г. по описа на Районна прокуратура – В.. Поддържа,

че по първата преписка е налице незаконосъобразно разпространение на лични данни, съдържащи се в тройна комплексна съдебно – психологическа и психиатрична експертиза. По втората преписка били изискани материали, съдържащи лични данни, въпреки прекратяването на досъдебното производство, а впоследствие са изисквани материали от РС – Несебър. Поддържа, че съдията – докладчик, разглеждащ АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър, е изпратил 4 броя експертизи на РП – В., съдържащи лични данни на жалбоподателя, което е извършено при липсата на правен интерес от страна на прокуратурата.

Първоначално като докладчик по преписката е определен А. М., видно от протокола за избор на инспектор. Със Заповед № 3-23/28.02.2024 г. на главния инспектор в ИВСС е определен инспектор С. М. да замества инспектор А. М. за периода на отсъствието му. Не се спори, че след прекратяване на трудовото правоотношение на А. М. преписката е разпределена на инспектор Л. К., което косвено се подкрепя от Заповед № 3-36/23.05.2024 г.

С писма изх. № ЛДЖ-24-4/25.03.2024 г. на ИВСС е дадена възможност на РС – Несебър и РП – В. да се запознаят с жалбата и да изразят становище.

От административния ръководител на РС – Несебър е изискано електронно копие от АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър, а от административния ръководител на РП – Варна са изискани пр. пр. № 522/2020 г. и пр. пр. № 3956/2022 г. по описа на Районна прокуратура – В.. Постъпило е становище рег. № КЛДЖ-24-4/08.04.2024 г. от РС – Несебър, с което посочва как се е развило производството пред съда и какъв съдебен акт е постановен. Пояснява се, че с писмо вх. № 9069/28.09.2023 г. на РП – В. е поискано заверено копие от съдебнопсихиатрична експертиза на Н. Н., намираща се по ДП № 87/2020 г., приложено по АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър, като в писмото било посочено, че експертизата е необходима във връзка с разследване по ДП № 254/2022 г. по описа на ОДМВР – В., водено за престъпление по чл. 313, ал. 1 НК. Посочено е, че в изпълнение на чл. 145, ал. 3 и ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ЗСВ и поради липсата на уточнение от страна на прокуратурата относно експертизата, съдията – докладчик е разпоредил изпращане на 4 броя съдебнопсихиатрични експертизи, приложени по ДП № 87/2020.

Подадено е становище изх. № А-132/2024/05.04.2024 г. от административния ръководител на РП – В.. Пояснява се, че пр. пр. № 522/2020 г. съдържа материалите по досъдебно производство № 87/2020 г. по описа на ОЗРУ – В., образувано за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 НК. По същото била изготвена комплексна съдебно психиатрична и психологическа експертиза на Н. Н.. С постановление на наблюдаващия прокурор било прекратено наказателното производство, което впоследствие било отменено от главния прокурор. След извършено разследване било внесено постановление по глава 28 НПК във връзка с престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 НК. Твърди се, че наблюдаващият прокурор не е предоставил материали от пр. преписка на друг прокурор, определен за наблюдаващ по друга пр. преписка. Също така не били изисквани такива материали.

В становището на ръководител на РП – В. се посочва, че пр. пр. № 3956/2022 г. по описа на РП – В. е образувано във връзка с престъпление по чл. 313, ал. 1 НК. С постановление от 10.08.2023 г. било прекратено наказателното производство. Уточнява се, че преди приключване на разследването, с писмо от 29.06.2023 г. е изискано заверено копие от комплексна съдебно психиатрична и психологическа експертиза на Н. Н., намираща се по ДП № 87/2020 г. по описа на ОЗРУ – В., което било подадено до РС – Варна, но получила информация, че делото е изпратено по компетентност на друг съд. Последвали изпращане на писма до други съдилища, като с последно писмо от 20.09.2023 г. е изискана експертизата от РС – Несебър, която впоследствие е предоставена. Посочва, че изисканата информация е прикачена в УИС, която е достъпна без разрешение на наблюдаващия прокурор във връзка със справка за висящи производства срещу

определено лице.

На административния орган са предоставени преписи от пр. пр. № № 522/2020 г. и пр. пр. № 3956/2022 г. по описа на Районна прокуратура – В., както и електронно копие на АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър.

Последвало е издаване на оспореното решение изх. № ЛДЖ-24-4/11.09.2024 г на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалбата вх. № 2196/12.03.2024 г. на Н. А. Н. срещу Районна прокуратура – В. и Районен съд – Несебър.

Органът е приел, че пр. пр. № № 522/2020 г. по описа на Районна прокуратура – В. съдържа материалите на досъдебно производство № 87/2020 г. по описа на ОЗРУ- В., образувано за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 НК. По същото била изготвена комплексна съдебно психиатрична и психологическа експертиза на Н. Н.. С постановление от 03.04.2020 г. на наблюдаващия прокурор било прекратено наказателното производство, което впоследствие било отменено с постановление от 02.08. от главния прокурор на Република България. След извършено разследване било внесено постановление по глава 28 НПК във връзка с престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 НК, за което е образувано АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър (след извършени действия по определяне на компетентния районен съд).

Органът е направил извод, че по пр. пр. № 522/2020 г. по описа на РП – В. липсват данни за предоставяне на информация или преписи от експертни заключения на друг прокурор, определен за наблюдаващ по друга пр. преписка – в случая № 3956/2022 г. Според органа това се подкрепяло от извършената справка в УИС на ПРБ.

В мотивите на органа е посочено, че пр. пр. № № 3956/2020 г. по описа на РП – В. (ДП № 254/2022 г. по описа на ОДМВР – В.) е образувано за престъпление по чл. 313, ал. 1 НК. На 03.07.2023 г. наблюдаващият прокурор е изискал от РС – Варна заверено копие от съдебно психиатрична и психологическа експертиза на Н. Н., намираща се по ДП № 87/2020 г. на ОЗРУ – В., пр. пр. № 522/2020 г. по описа на РП – В.), по което било внесено предложение по глава 28 НПК. Отговорено било, че делото не се намирало в РС – Варна, като впоследствие било изискана експертизата от няколко съдилища, тъй като делото е препращано във връзка с определяне на компетентния съд. Наказателното производство било прекратено с постановление от 10.08.2023 г. С писмо от 20.09.2023 г. е изискана експертизата от РС – Несебър, за което на 10.10.2023 г. в РП – В. са получени преписи от 4 бр. съдебно – психиатрични експертизи на Н. Н.. Органът е приел, че изисканата експертиза била цитирана и описана в постановлението на наблюдаващия прокурор по пр. пр. № № 522/2020 г. по описа на РП – В., което било прикачено в УИС на ПРБ. Това заключение било различно от заключението на съдържащата се експертиза в материалите по пр. пр. № № 3956/2020 г. по описа на РП – В. (ДП № 254/2022 г. по описа на ОДМВР – В.), което мотивирало прокурора да го изиска. В тази връзка органът е приел, че липсва неправомерно обработване на лични данни.

Органът е приел, че АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър е образувано по повод внесено постановление от РП – варна с предложение за освобождаване на обвиняемия Н. А. Н. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 НК. В хода на съдебното производство е постъпило писмо вх. № 9069/28.09.2023 г. от РП – В., с което е изискано предоставяне на заверено копие от съдебно - психиатрична експертиза на Н. А. Н., намираща се по ДП № 87/2020 г. по описа на ОЗРУ – МВР – В.. В писмото било посочено, че копието на експертизата е необходимо във връзка с разследване по пр. пр. № № 3956/2020 г. по описа на РП – В. (ДП № 254/2022 г. по описа на ОДМВР – В.) за извършено престъпление по чл. 313, ал. 1 НК. С писмо изх. № 3052/03.10.2023 г. съдията – докладчик по АНД 545/2023 по описа на РС – Несебър е изпратил до РП – В. 4 броя

съдебнопсихиатрични експертизи на Н. А. Н.. Органът е приел, че действията по изпращане на експертизите са извършени на законово основание – чл. 145, ал. 3 и ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ЗСВ, като допълнително се е позовал на чл. 19 от Регламент (ЕС) № 2016/679, според който не е включено обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяване, разследването и разкриването на престъпления.

В мотивите на административния акт е посочено, че администратор на лични данни е Прокуратурата на Република България, а структурните звена са с достъп до лични данни при администратора. Допълнително се посочва, че независимо от прекратяване на досъдебното производство, прокурорът разполага с правомощия по чл. 427 НПК, свързани с изясняване на обстоятелства по поведението на съответното лице. Също така е прието, че липсва предоставяне на информация от една пр. преписка по друга пр. преписка. По отношение на РС – Несебър е отразено, че действията на съответния съдия са в изпълнение на чл. 145, ал. 3 и ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ЗСВ, което изключва неправомерно обработване на лични данни. Прието е, че обработването на лични данни по двете прокурорски преписки на РП – В. и по делото на РС – Несебър е за целите на чл. 42 ЗЗЛД, а по силата на чл. 49 ЗЗЛД същото е законосъобразно, тъй като е било необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган. Спазени били принципите за обработване на лични данни.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу, акт подлежащ на оспорване административен акт. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес, доколкото решението е неблагоприятно за неговия адресат. Жалбата е подадена в срока по чл. 38в, ал. 4 ЗЗЛД.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по чл. 38в, ал. 1 ЗЗЛД, тъй като жалбата, подадена пред административния орган, е разгледана от инспектор в ИВСС.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Налице е ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите според административния орган правни норми, проявлението на които обосновава разпоредените от него правни последици.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Жалбата, подадена пред органа, съдържа оплаквания за нарушаване на правата на подалия жалбоподателя по Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД при обработване на личните му данни от съдия и двама прокурори при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт (чл. 38б от ЗЗЛД), поради което подлежи на разглеждане по реда на процедурата, предвидена и очертана, в глава седма от ЗЗЛД.

В съответствие с разпоредбата на чл. 38в ал. 2 ЗЗЛД в административното производство са

събрани данни и доказателства, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от административните ръководители на РП – В. и РС – Несебър. Събрани са всички необходими доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая. В тази връзка са изискани, събрани и разгледани материалите по пр. пр. № 522/2020 г. и пр. пр. № № 3956/2020 г. по описа на РП – В. и АНД 545/2023 г. по описа на РС – Несебър.

Не се споделят възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, мотивирани с това, че не са разпитани наблюдаващите прокурори по двете преписки. В жалбата пред съда се посочва, че това е свързано с изясняване на обстоятелството дали прокурор С., разглеждаща пр. пр. № 522/2020 г. по описа на РП – В., е предоставила на прокурор Н. експертиза, съдържаща лични данни на жалбоподателя. За посоченото обстоятелство се установява, че в информационната система на ПРБ е публикувано (съдържа информация за) постановление от 08.07.2022 г. на прокурор С. по пр. пр. № 522/2020 г. по описа на РП – В., което е достъпно за всички прокурори в ПРБ. В същото е коментирана съдебнопсихиатричната експертиза, отнасяща се за Н. Н.. В тази връзка не е необходимо изслушването на прокурорите, тъй като информацията за изготвената експертиза се съдържа в информационната система на ПРБ, съдържаща информация за издадените постановления и тяхното съдържание.

Административният акт е издаден и в съответствие с материалния закон.

В настоящия случай Прокуратурата на Република България (ПРБ) е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработва лични данни за целите на правораздавателната дейност. Съгласно чл. 136 ЗСВ РП – В. е структурно звено към ПРБ, а съгласно Правилата за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани в ПРБ, структурните звена са с право на достъп до лични данни при администратора.

В случая не се установи наблюдаващият прокурор по пр. пр. № 522/2020 г. по описа на РП – В. да е предоставил на друг прокурор експертиза за Н. Н.. В тази връзка липсва твърдяното от жалбоподателя деяние, свързано с разпространяване на лични данни, при което само на това основание правилно е отхвърлена жалбата от административния орган. Допълнително следва да се посочи, че администратор на лични данни е ПРБ и структурните звена в нея имат право на достъп, при което е възможен и е допустим обмен между прокурорите на информация, съдържаща лични данни. Това е така, тъй като обработването на лични данни се осъществява в рамките на администратора (ПРБ), а структурните звена са част от неговата структура и имат право на достъп до лични данни. По тези съображения не може да се приеме тезата на жалбоподателя, че предоставяне на лични данни от една прокурорска преписка по друга прокурорска преписка представлява нерегламентирано обработване на лични данни, тъй като това обработване е в рамките на администратора и не излиза извън него. Допълнително следва да се посочи, че наличието на изготвена експертиза за Н. Н. е видно от съдържанието на съответния прокурорски акт, който е публикуван в информационната система на ПРБ с право на достъп до прокурорите, т. е. информацията за наличието на изготвена експертиза е достъпна до прокурорите, разглеждащи други пр. преписки.

Не се установи нарушение от наблюдаващия прокурор по пр. пр. № 3956/2020 г. по описа на РП – В., тъй като изискването на експертиза, съдържаща лични данни, не представлява действие по разпространяване на лични данни. Не може да се сподели тезата, че е налице нерегламентирано обработване, изразяващо се в събиране на лични данни, тъй като действията на прокурора са насочени за изясняване на обстоятелства по приложението на принудителни медицински мерки по чл. 427 НПК. Вярно, че наказателното производство е прекратено с постановление по чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, но това е по отношение възможността за ангажиране на наказателна отговорност и няма пречка да се извършат действия по установяване необходимостта

за прилагане на принудителни медицински мерки. Неоснователни са възраженията за неправомерно извършване на действията на прокурора по събиране на лични данни (в случая здравословно състояние на Н. Н.) след прекратяването на наказателното производство, тъй като принудителни медицински мерки нямат за цел ангажиране на наказателна отговорност, а за лечение и предотвратяване на евентуални бъдещи неправомерни действия. Именно такава възможност е предвидена в чл. 89 НК, отнасяща се за прилагане на принудителни медицински мерки. По тези съображения действията на прокурора по събиране на лични данни попадат в приложното поле на чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД - за предпазване от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване. Според чл. 49 ЗЗЛД обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват. Според разпоредбата на чл. 51, ал. 1 ЗЗЛД обработването на лични данни, свързани със здравословното състояние, е разрешено, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и е предвидено в законодателството на Република България.

Съгласно чл. 89 НК по отношение на лице, извършило общественоопасно деяние в състояние на невменяемост или изпаднало в такова състояние преди постановяване на присъдата или през време на изтърпяване на наказанието, съдът може да постанови: а) предаване на близките, ако поемат задължение за лекуването му под наблюдение на психо-неврологически диспансер; б) принудително лекуване в обикновено психо-неврологическо заведение; в) принудително лекуване в специална психиатрическа болница или в специално отделение в обикновено психо-неврологическо заведение.

Според чл. 427, ал. 1 НПК предложение за прилагане на принудителни медицински мерки по чл. 89 НК прави прокурор в районна прокуратура, а в случаите на прекъсване на изпълнението на наказанието лишаване от свобода или пробация - окръжният прокурор. Вярно, че експертиза по друго производство няма абсолютна процесуална стойност, но от една страна същата може да послужи като индигия за извършване на друга експертиза, а от друга страна това е оплакване по евентуалната доказателствена стойност, а не е и за неправомерно обработване на лични данни. В тази връзка съответният прокурор има правомощия да извършва съответните проверки дали са налице условията за прилагане на принудителни медицински мерки по чл. 89 НК. В този смисъл приложение намират разпоредбите на чл. 49, ал. 1 и чл. 51 ЗЗЛД, даващи възможност за обработване на обсъжданата категория лични данни. Допълнително се налага извод за прилагане и на чл. 6, т. 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679, според който обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. В случая събирането на лични данни е свързано с цел упражняване правомощията на компетентния орган, за да се гарантира обществен интерес, свързан с предотвратяване на общественоопасни деяния. Не са установи нарушение от съдията – докладчик по АНД 545/2023 г. по описа на РС – Несебър. Това е така, тъй като прокурор е изискал информация и препис от документи от съда, което по повод изпълнение на законово регламентирани функции по разследване. В случая липсва възможност за извършване на преценка за обстоятелствата по образуването досъдебно производство (за какво престъпление, за възможността за ползване на изискани документи и т.н.). В тази връзка съдът е изпълнявал законово задължение за оказване на съдействие и изпълнение на акт на прокурора, което е регламентирано в чл. 145, ал. 3 и ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ЗСВ. Съгласно

чл. 6, т. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 това изключва нерегламентирано обработване на лични данни и по – конкретно незаконосъобразното им разпространение.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата и като такава на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу Решение изх. № ЛДЖ-24-4/11.09.2024 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: